

Chúa Nhật Lễ Lá A-B-C

Thánh Vịnh 21

(8-9, 17-18a, 19-20, 23-24)

Chậm-Tha thiết

Xuân Minh

ĐK. Ôi Thiên Chúa! Ôi Thiên Chúa! sao Chúa đã bỏ con?

1. Biết bao người đều khinh dễ, *mĩa* mai con. Thấy con họ
2. Chúng như là bầy ưng khuyển bao quanh con. Khác chi côn
3. Chúng đã nhạo cười lấy áo con chia nhau. Giữ nguyên áo
4. Con sẽ tưởng thuật danh Chúa cho anh em. Giữa nơi công

cười, họ bấu môi, lắc đầu. Họ đã dám nói: "Nó
đồ, chúng bủa vây trong ngoài. Họ đã xông tới trời
ngoài, chúng rút thăm cho mình. Phần Ngài, lạy Chúa, Chúa
nghĩ, con sẽ ca khen Người. Hãy ngợi khen Chúa, hỡi

tin cậy Chúa Trời, Ngài sẽ cứu nó, nếu Ngài vẫn còn thương
tay chân con rồi. Họ đã đâm thủng tứ chi gây gò của
nữ bỏ rơi con. Đành tâm xa lánh, để con một mình sao
ai tôn sọ Người. Hãy tụng ca Chúa, hỡi miêu duê nhà Gia-

nó. Sao Ngài không đến cứu *nó* đi? Nó tin cậy Ngài!"
con. Tất cả xương đốt của con đây, đếm luôn được rồi.
Chúa? Xin Ngài mau đến đỡ nâng con, Đấng luôn phù trì.
cób. Hết thấy dòng dõi Is - ra - en, hãy tôn sọ Người.

Câu Xướng Trước Phúc Âm

Chúa Nhật Lễ Lá⁽²⁾

(Phil 2, 8-9)

Khoan thai-Tha thiết

Xuân Minh

Đức Ki - Tô vì chúng ta, đã vâng lời cho đến

chết. Và đã chết chết trên thập tự.

Vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho

Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu.